

The Svetlosne novine

Sve o 20 godina udruženja Svetlost

Danas za vas hrabri vitez Darko Pavlović

1. Šta za tebe predstavlja Svetlost u maksimalno pet reči?

*Fortasse erit, fortasse non erit.

2. Najlepša uspomena iz Svetlosti? (jedna ili više njih)

*Već neko vreme, dovoljno smenjivanja nekolicine pesama na plejlisti koja prati moje odgovore u ovom intervjuu, pokušavam ne da se setim već da izaberem, pišem i brišem odgovor, smenjujem pa odmotavam u mislima sva sećanja a svako od njih bi moglo da bude trenutni odgovor. Bile su to godine, decenija i okrnjen frtalj, učinio bih nepravdu uspomenu birajući među njima. Prijatelji ne podvlače crtu govori Dostojevski pa prateći ovo kao credo neću ni ja birati jer da bih birao morao bih podvući crtu. Najlepše će artikuliisati kroz parafrazu reči Marka Breclja koje mi izgovara nakon njegovog nastupa koji sam producirao, govori mi ~Postoje umetnici i dobri ljudi, ti predstavljaš oboje.

Posmatrajući iz sadašnje perspektive sve do čega sam se držao kroz „uspomena iz Svetlosti“ istih etičkih postulata držim se i sada, kroz izrastanje ljudi se menjaju ali samoizgradnjom, otvaranjem uma i ja sam svakako druga osoba u odnosu na onu čija sećanja prebiramo. Sigurno bih tadašnjem sebi pri susretu opalio par čuški pri izborima ali to sam i dalje ja, najlepše (verovatno i najteže) je to da međuljudsko poverenje, uzajamna podrška, poverenje i nesebična pomoć nikada nisu bili momenat lične promene jer je to zahtevala situacija kroz koju na bilo koji način profitiram.



Ako uspomenu definišem kao anegdodu iz Svetlosti samo na prvo promišljanje isplivava dovoljan broj za jedan ceo feljton ali pustiću da izbor padne na one koje se najčešće nađu kao moje pripovedanje u razgovorima a unapred se ispričavam jer neće biti hronološki poređane.

-Naš prvi međunarodni projekat je kao jednu od aktivnosti imao i scenski performans koji se održao u Novom Sadu a na gradskom šetalištu. U jednom trenutku izvođenje prevazilazi u realno i okupljeni gledaoci kreću da se uključuju i dešavanje. Ni po jada da sama scena nije bila prikazivanje opresije jer je to vodilo ka fizičkom incidentu od strane okupljenih, srećom i brzim prepoznavanjem nastale situacija uskačemo i sve se rešava a performans nastavlja dalje bez prekidanja

-Europe trip bez predumišljaja. Bile su potrebne još vize za ulazak u zemlje šengena, Voja, Ivana i ja krećemo na projekat u Portugaliji a izbor kako pao je na put železnicom uz Interrejl karte kao najvećem prijatelju našeg budžeta. Još na buskoj u Šapcu je Ivana otpala jer su je matorci vratili te nas dvojica krećemo dalje. OK put ide od Beograda do Ljubljane u kojoj treba da presednemo za direktnu liniju ka Lisabonu ali ne lezi vraže kako smo ušli u svoju kompoziciju konduktner nma je na čistom srpskom rekao da je na našu kartu potrebno platiti i obavezno putno osiguranje i na naše pokušaje vrđanja na priču je stavio tačku da ako nam ne odgovara da se žalimo ko nam je prodao kartu u Beogradu. Putno osiguranje do venecije nsa je izulo od cipela i mi odatle krećemo dalje u petodnevni put koji je vodio preko Ventimilije, Nice, Marseja, Portobaua, Barselone, Madrida i na posletku Lisabona. Kada smo bili u Madridu imali smo ceo dan slobodan ali već sa svega par eura u džepu, i krenuli smo na put sa znanjem da po dolasku refundiramo troškove i imamo lov. U nekom trenutku dok smo se sunčali na nekom madridskom trgu (u pitanju je januar a Srbiju smo napustili u dubokom celzijusovom minusu) ugledali smo na skroz drugom kraju dvoje promotera kako dele promo kafu i tako skočili šireći ruke da ovo svoje nisu mogli da nas ne ugledaju a pošto smo bili simpa kafu smo i dobili.

-U okviru „Pogona“ kao artističke frakcije u Svetlosti radimo program u Domu JNA, obzirom da je i koncert u pitanju treba da prebacimo i razglas za tu priliku. Naš drugar i saradnik Ibra je uskočio kao logistika za prevoz, sve od Kulturnog centra prevozimo na konjskoj zaprezi, fora je što zapregu vuče trkački konj koji nikada nije upregnut niti bio u saobraćaju, tih 300-400 metara se pretvorilo u svojevrsan teatar apsurdna koji smo uspešno izvozali.

-Završili smo javno zagovaranje kojim treba najzad da se formalno odobri prostor za Šabačku gradsku baštu. E sada treća godina je za redom kao to pokušavamo gde prethodnih dve u vreme kada je važno da se prelomi događaju se prve godine poplave a druge previranje te promene odborničke većine uskupštini grada, znači krompir za ono što pokušavamo. Bilo je biti ili ne, od strane tadašnjeg gradskog funkcionera a sve iz dana u dan nikako da se projekat baše formalizuje, verbalno je inače sve je uveliko OK. Tada odlučujem da pre zvaničnog odgovora pustim priču u medijima o prvoj Gradskoj bašti u javnom prostoru u Republici Srbiji, samo u prvoj nedelji priča je postala predmet pažnje od nacionalnog medijskog servisa do malih web portala, iz Šapca je izašla pozitivna priča koja je objavljena u svim medijima koji imaju nacionalnu pokrivenost a obzirom na lepu poruku koja se poslala niko više nije mogao da kaže ne za sam projekat.



strana 2

3. Bio si jedan od kreatora programa u Svetlosti dugi niz godina, kako bi opisao tu ulogu? *Međunarodni je projekat i ja izvodim grafiti radionicu, naravno za tri koplja prebačeno onome što je projekat nalagao (program je bio zajednička odluka a ne moj kapric baj d vej). Crta se na spoljnom zidu Mačvinog stadiona, iz Albanije učesnici su bi analfabete što se tiče samog strit arta ali na njima je bilo da na ulaznu kapiju apliciraju vizual kluba i grada. Nekako je pukla priča da neko na stadionu oslikava zastavu albanije i kreće drama, Đurađ Stevanović dugar i komoderator radionice i ja uspevamo da sklonimo učesnike iz Albanije dok se tu već pojavljuju oni koji bi da spreče crtanje. Svestan sam da nekoliko poziva na pravi broj sve rešava ali dok ja pokušavam da dođem do onih koji mi trebaju u isto vreme Goga (GMR) me uporno poziva oko nečega što je potpuno benigno za ovo što se nama događa, koliko god da ja odbijam poziv ona je sa druge strane koordinatorski uporna. Ispostavlja se da oni na gardening radionici imaju frku oko toga šta posaditi ili im fali neko stablo voćke. Grafit na Mačvinom stadionu i danas stoji i nije vandalizovan ni jednom jednim slovom.



*Ulogu, naravno kako je drugačije opisati nego kao monodramu (glasan smeh). Bila je to stalna potraga za ličnim refleksijama u odnosu na trenutak u kojem se nalazimo. Moja percepcija programa je da isti moraju imati biti kako pitanje Zašto? tako i odgovor Zato! na lokalnu zajednicu u kojoj se realizuju. Da li govorimo o programima koji su proizlazili iz međunarodnih projekata ili onih koje smo izvodili kao potrebu da materijalizujemo svoje zamisli principi su uvek bili isti a percipiraju se kroz solidarnost, jednakost, održivi razvoj i edukaciju.

Primenjivanje neformalne edukacije ali za mene veoma važan urednički momenat gde ulesnici i učesnice ne bivaju samo pušteni na „otvoreno polje“ već su vođeni tako što moraju da budu upoznati sa mogućnostima i prethodnim znanjima samo kao smernicama na samom putu učenja dok je proces kretanja nešto što ima slobodu odlučivanja i lične ekspresije. Moj lični izbor je bio da sve koji uzimaju učešće u izvođenju programa da ih doživljavam kroz vertikalni (ponišćavanje) a ne horizontalni (utvrđivanje) autoritet. Moja uloga je bila, lično žalim jer i dalje upražnjena, osmišljavanje i izvođenje programa, umetničkih a po vokaciji alternativni i samofinansirajući, koji su animirali, promovisali i aktivirali šabačku anderground scenu.

Kada je postojala budžestka konstrukcija tada je bio trenutak da svi oni koji su tu kada se treba priča pogurati budu na neki način uključeni jer sada je prilika da za svoj rad budu i plaćeni onako kako zaslužuju. Ako treba kupiti nešto hajde da budemo odgovorni i ne uzimamo korporativne proizvode, da vodimo računa gde proizvođači ili oni koji nam pružaju neku uslugu budu OK kako prema svojim zaposlenima tako i prema životnoj sredini. Ako nam treba smeštaj ili klopa hajde da to bude neko iz lokalne zajednice.

4. Kada bismo te zamolili da nam pomogneš u osmišljavanju kampanje, koje bi bile tvoje preporuke?

* (ponovo smeh) Preporuka je da me pitate.... Ne postoji univerzalan odgovor koji odgovara svakoj kampanji jer zavisi od ciljne grupe, poruke koja se plasira, načina realizacije i na posletku važan činilac kako bi kampanja izgledala predstavlja budžet za istu. Moj savet je da poruka bude razumljiva i nikako generička kao i da kampanja pri osmišljavanju i pripremi bude dostižna sredstvima i ostvariva od strane tima.

5. Koliko si napravio različitih video sadržaja i koji ti se najviše dopada?

* Na YT kanalu Svetlostu ima 194 snimka od kojih samo u poslednja 4 nisam učestvovao u stvaranju. Veliki broj video radova se nije ni našao na samom kanalu, slobodan sam reći da stojim iza više stotina video radova koje potpisujem u ime Svetlosti.

Dopadaju mi se svi jer iza svakoga i dalje u potpunosti stojim. Šta bih na prvu loptu mogao da nabacim kao upečatljivo, zanimljivo?!? Možda bi to moglo da bude predstavljeno kroz „Multimedijalni karavan“ zatim „Igor last life“ te „Relaxed Dictator tv show“ kao produkcijski video formati. Obzirom da smo uvek tehnološki kaskali pažnja je uvek usmerena ka estetici, teoriji forme kao vizuelnoj vodilji a posebnost je stalno vođenje računa da priča, sadržaj unutar forme bude referentan na temu koju obrađujemo istaknuta ne populizmom već angažovanošću i ekskluzivnošću. Bila je to stalna igra u kojoj smo pronalazili sebe u rešenjima uvek držeći da je važniji rukopis od penkala.

6. Da li možeš da nam daš savet na temu kako mladi da komuniciraju putem videa?

* Najvažnije je da platformu na kojoj je video sadržaj izaberete tako da generacijski odgovara vašim potrebama. Konvencionalni mediji kao televizija su prevaziđeni jer ko od vas prati recimo info programe lokalnih tv-a, tu se nalazi najčešća greška u koracima jer trošeći energiju i sredstva na konvencionalne elektronske medije gubite resurse a nemate nikakvu vezu sa mladima. Format video sadržaja na socijalnim mrežama kao što je podkast recimo spada u jedan od najviše rastućih formata poslednjih godina. Kako ih praviti? Pre svega možete sami pronalaziti online tutorijale gde bi ste upoznali sa osnovnim zakonitostima produkcije i smernica u formiranju sadržaja što je veoma važno da bi ono što proizvodite bilo referentno, u okviru toga sve je moguće i od vaše zamisli zavisi. Da bi ste pregazili bilo koje pravilo, što je i dobrodošlo, morate da znate za to pravilo, sve što radite mora da ima predomišljaj.

7. Koje su trenutno po tebi najvažnije teme, a vezane su za mlade?

* Teme vezane za mlade treba da budu rezultat odluke samih mladih ja mogu da kažem kao omladinski radnik u privremenoj penziji šta smatram važnim preduslovima da vi izbacujete i zagovarate teme koje smatrate kao važne.

Potreban je prostor koji bi, hajde, definićimo, omladinski centar, koji bi bio sigurno mesto za mlade gde mogu da se okupljaju, grupišu i kroz kvalitetno slobodno vreme da osmišljavaju i realizuju programe koji ih privlače, interesuju ih. Preduslov je da prostor omladinskog centra ima kao koordinatorku/ku širokog opšteg obrazovanja, iskustva u omladinskom radu i uredničku (spomenuo sam bio važnost uredništva) sposobnost da prepozna potrebe mladih ali i da mlade upozna sa kvalitetnim sadržajima. Polje delovanja koje ja smatram veoma važnim za mlade je vršnjačko nasilje, marginalizovane grupe i interkulturalno učenje.

